

Üdülőépítés Újszegeden

Lehetőségek, remények, gondok

Már éveket ezelőtt az IBUSZ szobákat foglalt Újszegeden, a várható idegenforgalomra. Jól számított, ugyanis a partfürdő meleg vize messzi környékről is idecsalogatja a vendégeket. Amikor pedig híre ment, hogy a MESZÖV üdülőszövetkezetek szervezéséhez kezd, tucatjával érkeztek a levelek Pestről, Miskolcra, Szentendréről, az ország legkülönbözőbb területeiről. Nagyon sokan „részvényeket” szerettek volna váltani a nagyszabású vállalkozáshoz.

A Tisza bal partján a Jankovich, a Gyapjas, a Kállay utca és a Közép Kikötő sor által határolt két tömbben üdülők felhúzását tervezték a szövetkezetek. Az egy-kétszintes épületekben három-öt száz üdülőegység kapott volna helyet. Egy-egy üdülőrészek, ami lakosokból, mellékhelyiségből állna, kilenc tulajdonosa lenne. Mindenki egy-egy hónapig igénybe vehetné az üdülőt. Három hónapra kereszttől pedig a COOPTOURIST rendelkezésére bocsátanák, így még a külföldiek is szállást kapnának. Az épületek az üdülőszövetkezet tulajdonát képeznék, a tagok pedig használati jogosultsággal rendelkezének. Így Szeged szállodai kapacitása évente 150-200 ágygal gyarapodna. Az építkezések előkészítése nagy hírveréssel történt, a terveket óriási szórásúsgal övezték. Bizottságok jöttek létre és hozzá is láttak az előkészítéshez. Ekkor derült ki, nagyon drága lenne egy-egy üdülőegység. Körülbelül 600 ezer forint — ilyen költség mellett nem találnak annyi jelentkezőt, hogy érdemes legyen elkezdni az építkezést.

Az első tömbben (Gyapjas, Jankovich, Pécskai utca) a kisajátítás több mint 15 millió forintba kerülne, ezenkívül huszonkét lakást és egy irodát kérnek az ott lakók. A második rész (Pécskai, Kállay, Gyapjas utca) szanálási költsége körülbelül 16 millió forint, emellett ugyancsak több tucat pótlakás ára terhelné a szövetkezetek pénztárcáját. Mindent egybevéve közművesítést is beleszámítva, az üdülőkben a szoba négyzetméterek ára a 20 ezer forintot is meghaladta volna.

Ezért a MESZÖV eláult korábbi tervétől — illetve most felméri, hogy a Kállay utca és az új Tisza-híd közötti terület egy részén milyen kisajátítási költséggel járna az üdülőépítés, érdekes-e a szövetkezetet létrehozni.

Bárki megkérdezheti, miért szívügye a városnak az üdülőszövetkezeti építkezés. A válasz egyszerű, mióta a termálfürdőt átadták, megváltozott a helyzet, Szeged vonzása a fürdők és gyógyvizek miatt nagyot emelkedett. Most már ki lehetne használni a gyógyidegenforgalom lehetőségeit is. Hiszen köztudott, hogy nemcsak a vendégházak, hanem a speciális, gyógyászati idegenforgalom mindennél a világon gazdaságos tevékenység. Kiépítése rendkívül költséges, nem egyszerű dolog. Mert például a természetrajzához tartozik, hogy a vállalatok, intézmények oda építenek üdülőt, ahol már van valami. A megyei tanács végrehajtó bizottsága éveket ezelőtt épp ezért szorgalmazta, hogy a MESZÖV kezdje el az üdülőépítést, mert így olyan bázis jönne létre, ami kedvet adna a további vállalkozáshoz. (Ez történt Gyulán, Zalakaroson, Bükkföldön is.)

Am, ha szívügye a városnak az üdülőépítés, akkor miért nem támogatja anyagilag, hiszen, ha átvállalná a szanálás és közművesítés hatalmas összegeinek egy részét, mindjárt lenne jelentkező. Sajnos, olyan gaz-

dasági helyzetben lett ez a téma Szegeden időszerű, amikor jogszabályok rendelkeznek arról, állami eszközökkel nem lehet támogatni az üdülőépítést. Tehát a városnak nem lehet pénze erre. Az egészen újkeletű szigorítás kicsit prolongálja a nyaralóépítést.

Nem korlátozza semmi a gyógyüdülők létesítését, legföljebb, hogy van-e tőkéje a beruházónak. Már korábban megkezdődtek a tárgyalások a szegedi tanács és a SZOT között. Megállapodás még nincs, de ígéret van arra, hogy egy 300 ágyas épületet felhúznak a termálfürdő közelében, természetesen a szakszervezet finanszírozásával. Kétszáz ágyas gyógyüdülőt pedig öt vállalat, a MEDICOR, a Veszprémi Állami Építőipari Vállalat, a DÉLÉP, a Kelet-Terv, az Állami Fejlesztési Bank közös társulással létesít. Az elképzelések szerint a VI. ötéves terv végére ez az objektum elkészül. Egy egészen közeli építkezésről is hírt adhatunk, a Kállay utca, a Gyapjas utca és az új Tisza-híd közötti területen 400 ágyas munkásszállót építenek az olajipari dolgozóknak. Valamennyi épületet házigyári panelből készítik.

Izgalmat, szép feladatot a tervezőknek, kivitelezőknek egyaránt, hogy Szeged szívében olyan magas színvonalú építészeti együttest alakítsanak ki, amely esztétikailag szervesen beilleszkedik a városképbe, ugyanakkor funkciója miatt sajátos, egyedi megjelenésű is.

H. M.

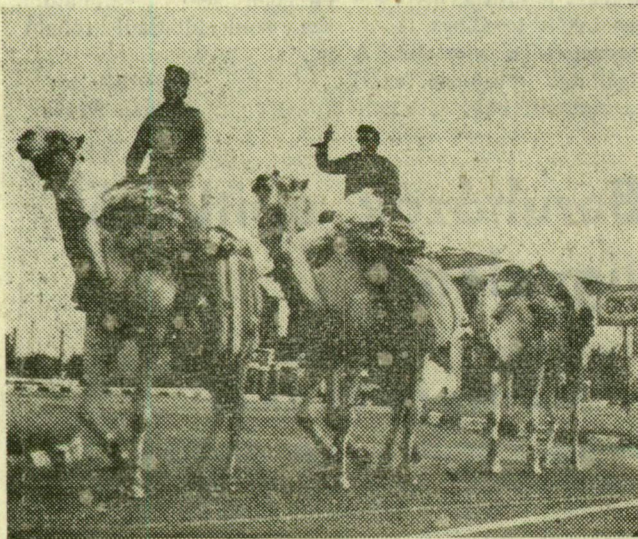
Magyar szerszámgépek a hannoveri világkiállításon

A magyar szerszámgépgyártók minden eddiginél nagyobb, átfogóbb árbevételekkel jelentkezték a két hét múlva nyíló Hannoveri Világkiállításra, az Emo '81-re. Mint a Technoimpex Külkereskedelmi Vállalat vezetői pénteki sajtótájékoztatójukon a város-

ligeti Hungexpo-központban elmondták, néhány jelentős hazai iparvállalat hat standon, közel 550 négyzetméternyi területen — vagyis, kétszerte nagyobb területen, mint a legutóbbi milánói seregszemlén — mutatja be legkorszerűbb termékeit.

A Szerszámgépipari Művek négy mikroszámítógéppelvezérlésű gépet és nagy pontosságú golyósorsókat állít ki. A Csepeli Szerszámgépgyár standján öt új, illetve továbbfejlesztett konstrukciójú berendezés látható majd. A Diósgyőri Gépgyár egyebek között ugyancsak komputervezérlésű elhajlító berendezést állít ki, míg a hazai szerszámgépgyártás háttérparatát reprezentáló Danuvia első ízben mutatja be az Emo-n hidraulikaelemeket, munkahengeret és más szerszámgéptartozékokat. Ugyancsak először látható majd a magyar kiállításon a Digép néhány kábelgépe.

Tevekaraván

Somogyi Károlyné felvétele

Aki a megye valamelyik útján tevéket lát lassan bandukolni, s az őket kísérő két líbiai férfit, jól teszi, ha hisz a szemének; valóban púpostevéket lát „áthajózni” a mórakalmi és a csölyospálosi úton. A messzi Afrikából érkezett turisták pár napig hazánkban tartózkodnak, s közben a karaván egy tagja megváltik a csoporttól. A líbiai világjárók ugyanis a magyar államnak ajándékoznak egy púpostevét. Országunkat elhagyva, még ebben a hónapban szeretnének eljutni Csehszlovákiába, Lengyelországba és az NDK-ba is — ahol bizonyára szintén látványt keltenek majd. Képzünk: útban Szegedre.

Bányászünnepek

Ezerkilencszázötvenkilenc szeptember 6-át gyászos eseményként rögzíti a hazai munkásmozgalom története. A bányászok, vállalva a kockázatot, felvonták követeltek letartóztatott társaik szabadon bocsátását és tiltakoztak az embertelen munkaidő ellen. A békés tüntetőkre csendőrsortúz dördült, és ez a helyszínen hét, a kórházban négy bányász életét követelte. A súlyosan sebesültek száma huszonhárom volt. A hatalom olvan tömeges terrorselekedete volt ez, amely a munkásmozgalom megfékezésére, sőt a munkásszély megfélemlítésére irányult.

A magyar bányásznap ennek az emlékezetes osztaályharcos napnak a megidézése és egyben a mai társadalom figyelme és megbecsülése a nehéz körülmények között dolgozó bányászok iránt. Idén a 31. bányásznapot köszöntjük.

A bányászársadalomhoz tartozik az olajbányászat is, s ma már nem hangzik furcsán Szegeden sem a „Jó szerencsét” köszönés. Az 1960-as évek elején kezdődött Szeged környékén a szénhidrogén-kutatás, amelynek eredményei ismertek az ország közvéleménye előtt. Az azóta eltelt időszakban kétféle hatvan ezer métert, 951 kutat fúrtunk le, kitermeltünk több mint 13 millió tonna olajat, 39 milliárd köbméter gázt, 1 millió tonna gázterméket.

Az olajbányászat ma egyike hazánk leg gazdaságosabb iparágának. Az itt termelt olaj létszer-nyolcszor, a földgáz kilencszertízszer kerül kevesebbe az importáltnál.

Az elmúlt időszakban eredményes kőolaj- és földgázkutatást, feltárást végeztünk, így jelentősen sikerült növelni a Szeged környéki szénhidrogén-készleteket. Különösen vonatkozik ez Üllés, Forráskút és Bördány térségére.

Jelenleg Szegeden és környékén közel három ezer olajbányász él, dolgozik és vesz részt Szeged város és a megye közelében. Az 1960-as években az ország 11 megyéből idelkerült olajbányászok otthonra találtak több mint ezer dolgozónk kapott lakást és telepedett le Szegeden. Szocialista brigádjaik tevékenyen részt vesznek a társadalmi gondok megoldásában. 41 különböző intézményt, iskolákat, óvodákat, bölcsődéket patronálnak, támogatnak.

Területünkön 13 pártalapszervezet, 440 kommunisztával szervezi, irányítja a párt politikájának gyakorlati végrehajtását. Az olajbányászatban dolgozó fiatalok részt vesznek gazdasági, politikai feladatok megvalósításában. A bányászatban a szakszervezeti szervezetség országosan is évről-évre a legmagasabbnak: 99,1 százalék.

Kitüntetések, elismerések

Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat

A Nagylajkai Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat szegedi üzemének dolgozói az algyői medence központjának éttermében tartották meg bányásznap-ünnepségüket tegnap, pénteken délután. A termelésben dolgozó 1600 olajbányász évente 1,5 millió tonna kőolajat, 3,5 milliárd köbméter földgázt, 180 ezer tonna pébégázt, 400 ezer tonna gázolinféleségeket, 30 ezer tonna izopentánt és 15 ezer tonna izobutánt biztosít népgazdaságunk számára. Az ünnepség résztvevőit Papp György, az üzem pártbizottság titkára köszöntötte, majd dr. Jura-tovics Aladár olajmérnök, az üzem igazgatója mondott beszédet, méltatván a magyar bányamunkások helytállását, az elmúlt időszakban végzett munkájukat. Ezután kitüntetések, jutalmakat adtak át.

Kiváló Bányász című kitüntetésben részesült Radics István termelőmester. Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést kapott Horváth Tibor termelési csoportve-

A párt és a kormány elismeri és megbecsüli az olajbányászok munkáját. Ezt nemcsak az átlagosnál magasabb bér, a nyugdíjkor-kedvezmény, a gázkedvezmény bizonyítja, hanem az is, hogy idén először bányásznapkor az olajbányászatban is hátségiutalmat fizetnek. Ez nemcsak elismerést, hanem jelentős, átlagosan 10 százalékon felüli keresetnövekedést is jelent.

A hazai olajbányászat szempontjából nagy fontosságú a Nagylajkai, különösen Szeged környéke. A nyilvántartott földgázkészlet 94 százaléka, az ipari kőolajkészlet 86 százaléka rejtőzik e táj alatt, s a reménybeli szénhidrogén-készletek 70 százalékát az itteni kutatásoktól várjuk.

Meghatározott feladatunk, hogy egy lefúrt méterrel 35 tonna szénhidrogént fedezünk fel. Ezt az elvárást 42-43 tonna/méterre kívánjuk teljesíteni, s az eddigi eredmények alapján ezt a célt elérjük.

Jelenleg — nagy világcégeket megelőzve — fúróberendezésünk dolgozik Görögországban, Irakban, és két hét múlva indul Franciaországba, hogy Párizstól harminc kilométerre egy újabb fúróberendezés termálvizskutatást fúrjon. E berendezések dolgozó munkatárukkal megbecsülést szereznek az országnak, olvan eredményeket érnek el — esetenként rosszabb műszaki körülmények között — melyekkel tartósan és hosszan biztosítják ezekben az országokban közreműködésüket. A világ szakmai közvéleménye felfigvelt külföldön végzett munkájukra, és eredményeinkre, s ez határozza meg igen komoly valutabehozatalt jelent.

Az olajbányászat dolgozói Szeged város és a megye közelében részt kérnek a társadalmi problémák és feladatok megoldásában aktívak. Választott tisztségviselőik ott vannak a párt vezető testületeiben, a KISZ, a népront vezetéseiben, munkát végeznek társadalmi, politikai életünk minden területén. A megye és a város közvéleménye elismeri és megbecsüli az olajbányászok munkáját.

A közvéleményben többször is felvetődött az olajbányászok jövője, s az aggodás, hogy esetleg kimerül e terület olaj- és földgázkészlete. Jelenleg Algyón működik és termel az ország legnagyobb, letezőbb energiát adó „bányája”. Olvan modern, másodlagos, harmadlagos termelési eljárásokat alkalmazunk, amelyek hosszú távon is biztosítják az olaj- és földgáztermelést. Ez garancia arra, hogy az ezredforduló után is lesz Szeged környékén olaj- és földgáztermelés.

Kiss Lajos,

a Kőolajkutató Vállalat Szegedi Üzem MSZMP-vezetőjének titkára

a Tisza Szállalon rendezték meg bányásznap-ünnepségüket tegnap, pénteken este. A kutatók több mint 900 fős kollektívája nevében Csikós József, az üzem szakszervezeti bizottságának titkára köszöntötte a XXXI. bányásznap-ünnepség résztvevőit, majd Balaciz Tibor, a szegedi üzem megbízott vezetője mondott beszédet. Fölvázolta a geológiai kutatások fontosságát, a szegedi dolgozók eredményeit, majd a munkában élenjáró olajbányászoknak kitüntetések jutalmakat adtak át.

A Kiváló Bányász kitüntetésben részesítették Kovács János főfűrőmestert, Jakab Ferenc főfűrőmestert és Deli Miklós gépműhelyvezetőt. A Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést vette át Mukus István főfűrőmester és Nád-házi Albert kapcsolós munkás. A Bányász Szolgálati Erdemérem arany fokozatát kapta Takács Gyula gépkocsivezető, Mihály Imre fűrőmester és Bollér István főfűrőmester-helyettes, az ezüst fokozatot tízenegyen, a bronzot pedig negyvenen kapták. A Kiváló Dolgozó kitüntetésben tízenöt bányászt részesítettek.

A kutatóknál is első alkalommal fizettek hátségiutalmat, amelynek összege meghaladja a 4 millió forintot. A kutatók ünnepségen részt vett Judik István olajipari technikus, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának tagja és Bertta István, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára is.

Építőipari gépesítés

Az építőipar hatodik ötszörös feladatairól szólva évesterv-időszakában esedékes műszaki fejlesztését átfogó szemlélettel, az anyagi és a szellemi energiák jobb hasznosításával kell megvalósítani — állapította meg a Pécseni, pénteken véget ért XII. építőgépszak-kollokvium határozati javaslata.

A kétszáz hazai szakember részvételével megtartott kétnapos tanácskozáson az építőipari gépesítés idő-

A gépeket és a berendezéseket a toronydaru-társulás mintájára létrehozott géptársulások a korábbinál hatékonyabban üzemeltethetik. Mint a kollokviumon elhangzott, az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium a közeljövőben elhárítja az építőipari gépek kölcsönzését helyenként gátló adminisztratív akadályokat is.

A Kőolajkutató Vállalat szegedi üzemének dolgozóit